

نگاه

رابطه فرهنگ و اقتصاد

سیدغلامحسین حستاش

● توفیق حاصل شد در جستواره فیلم فجر، فیلم ستودنی و تأثیرگذار «متری شش و نیم» را دیدم. حاصل زحمت دوست عزیزم جناب آقای جمال ساداتیان به‌عنوان تهیه‌کننده و سعید روستایی به‌عنوان کارگردان. فیلمی اجتماعی و منعکس‌کننده آنچه در زیر پوست جامعه می‌گذرد. نگارنده نه تحلیلگر فیلم است و نه صلاحیت آن را دارد، اما یک دیالوگ بسیار مهم در یکی از سکانس های فیلم بود که من را به نگارش این یادداشت برانگیخت. در دادگاه متهم با سابقه توزیع عمده مواد مخدر به قاضی توضیح می‌داد که چگونه انگیزه مبارزه با فقر و نجات خانواده‌اش از فقر او را به اینجا کشانده است. قاضی از او پرسید که اگر فقط این بوده است چرا دفعه قبل که از زندان درآمدی و پولدار هم بودی و مشکل مالی هم نداشتی، بازهم ادامه دادی؟ متهم پاسخ داد: چشم و دلم سیر نشده بود (دیالوگ‌ها قریب به مضمون). به نظر من این دیالوگ کوتاه، واگوکننده یک مطلب بسیار کلیدی در ارتباط میان اقتصاد و فرهنگ است. فقر و بدبختی موجب فساد و فحشا و خلاف‌کاری می‌شود، اما وقتی فساد و خلاف عادت شد و وارد زندگی کسی و خانواده‌ای شد، به این سهولت بیرون نمی‌رود. همان‌طورکه در انتفا فیلم معلوم شد برادر متهم نیز پا در مسیر او گذاشته است، چرا چون حمایت‌کننده مالی خود و خانواده را از دست داده و اموال در معرض مصادره است و نمی‌تواند به زندگی قبلی برگردد. آموزه‌های دینی به ما می‌گوید همه انسان‌ها با فطرت پاک به دنیا می‌آیند و شرایط تربیتی و اجتماعی است که آنها را به ناباکی می‌کشاند. بنابراین این سؤال مطرح است که اگر شرایط اجتماعی به‌گونه‌ای بود که این متهم (که اتفاقا به قول خودش جگردار و ریسک‌پذیر و خانواده‌دوست هم بود) می‌توانست از طریق داشتن شغل آبرومند و کار و تلاش و کارآفرینی، خود و خانواده را نجات دهد، به اینجا می‌رسید؟ دیدن این فیلم و واقعیت‌های خوفناک اجتماعی که بخشی از آن در این فیلم منعکس شده، برای اقتصاددانان واجب است. اقتصاددانانی که خود را آزادی‌خواه می‌دانند اما گرفتار این تعارض عجیب هستند که مردم و به‌ویژه طبقات فرودست و حتی متوسط و نظرات مردم هیچ جایگاهی در آموزه‌های آنها ندارد و دائما دولت را به نسخه‌هایی فرامی‌خوانند که پشت عامه مردم از آثار و تبعات این نسخه‌ها می‌لرزد و حاصل اجرای این نسخه‌ها چیزی جز گسترش فقر نبوده است، باید بدانند که فقر چگونه موجب فساد می‌شود و چنانچه پیامبر عظیم‌الشان فرمود: «فقر چه بسیار به کفر نزدیک است» و وقتی مردم در نتیجه فقر به فساد کشیده می‌شوند و فساد فرهنگ و تبدیل به رسوبات فرهنگی می‌شود، بازگشت از آن چقدر دشوار است.کارمند باشرافتی که ابتدا در اثر فشار فقر و شرمندگی خانواده، دستش به رشوه باز می‌شود و به‌تدریج رشوه ریش برایش فرومی‌ریزد و برای وجدانش هم راه‌حل پیدا می‌کند و حقیقت را می‌پوشاند، یعنی کافر می‌شود، آیا حتی به فرض حل مشکلات اقتصادی، به زندگانی شرافتمندانه بر خواهد گشت؟ اقتصاددانانی هستند که این آموزه را ترویج می‌کردند و می‌کنند که در مراحل اولیه توسعه اقتصادی باید نظام توزیع درآمدی را به نفع اقشار بالای درآمدی به هم زد و عدالت اجتماعی را به تعویق انداخت تا اقشار پس‌انداز و سرمایه‌گذاری کنند و بعد برای طبقات دیگر هم شغل ایجاد و عدالت برقرار شود! بگذریم از اینکه نه‌تنها بطلان و ناکارایی و ناممکن‌بودن این آموزه در تجربه کشور خود ما و در بسیاری از تجربیات دیگر به اثبات رسیده است و جالب‌تر اینکه به‌تازگی تلویزیون بی‌بی‌سی نیز در مستندی با عنوان «آز پولدارها و ما» شکست این آموزه را ثابت کرد؛ اما سؤال من این است که آیا این اقتصاددانان از خود می‌پرسند که دوران گسترش فقر چه تبعات منانا و بنیان‌کن فرهنگی‌ای دارد و چگونه سرمایه اجتماعی را نابود می‌کند. به‌هرحال به سهم خود از دوست عزیزم جناب ساداتیان و همه دست‌اندرکاران «متری شش و نیم» قدردانی می‌کنم و امیدوارم این فیلم خوب هرچه‌زودتر اکران شود و تلنگر لازم را به تصمیم‌سازان و تصمیم‌گیران اقتصادی وارد کند.

ادامه از صفحه اول

راه‌بازرگان

عباس: محمد محسنی‌افشار

بانک مرکزی زیر فشار مجلس

ادامه از صفحه اول
براساس بند (ق) الحاقی به تبصره ۶ قانون بودجه سال ۹۷، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است حداقل ۵۰ درصد سود سهام و مالیات علی‌الحساب پیش‌بینی‌شده را تا ۱۵ بهمن سال جاری پرداخت کند. ماجرای دریافت این سود و مالیات هم از این قرار است که براساس ماده ۴ قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی ۲؛ تمام شرکت‌های دولتی که در بودجه کل کشور برای آنها سود ویژه پیش‌بینی می‌شود، موظف به واریز مالیات علی‌الحساب و سود سهام علی‌الحساب بودجه مصوب به‌صورت یک‌دوازدهم در هر ماه هستند. اما بانک مرکزی از این بند مستثنا بوده، حالا با افزایش نرخ ارز و پیش‌بینی درآمد ارزی برای بانک

مرکزی از این محل نمایندگان مجلس تصمیم گرفتند این نهاد را نیز تحت شمول پرداخت سود و مالیات قرار دهند. این تصمیم از همان ابتدا با مخالفت تمام‌قد رئیس کل بانک مرکزی همراه شد. عبدالناصر همتی توضیح داده بود «در اصلاحیه بودجه سال ۱۳۹۷، ۱۸هزارو ۶۰۰ میلیاردتومان سود بابت خرید و فروش ارز برای بانک مرکزی پیش‌بینی شده که اگر تصویب شود، بانک مرکزی بابت سودی که برایش محقق نشده است، باید مالیات پرداخت کند، همین باعث افزایش پایه پولی و نقدینگی در پایان سال می‌شود». به گفته رئیس کل بانک مرکزی، نتیجه عملکرد ارزی بانک مرکزی ۲،۴۰۰ میلیاردتومان منفی است، بنابراین بانک مرکزی اصلا چنین درآمدی نخواهد داشت که مالیات

آن را بپردازد. به‌هرحال هنوز محاسبه میزان سود و راستی‌آزمایی صحبت‌های بانک مرکزی انجام نشده، مجلسی‌ها این نهاد را موظف به پرداخت سود سهام و مالیات کردند. اما آیا پرداخت سود سهام شرکت‌ها و مالیات از محل مابه‌التفاوت درآمدهای ارزی، پایه پولی را افزایش می‌دهد؟

پرداخت مالیات پایه پولی را افزایش می‌دهد؟
دریافت سود سهام ویژه شرکت‌های دولتی و مالیات موضوع جدیدی نیست، بانک مرکزی نیز مانند سایر شرکت‌های دولتی زمانی که سود شناسایی می‌کند، طبق قانون باید مالیات بپردازد. بانک مرکزی از محل‌های مختلفی می‌تواند درآمد کسب کند و از مهم‌ترین آنها درآمد از محل فروش ارز و فروش ذخایر طلا است. در

در نشست تخصصی شفاف‌سازی بودجه مطرح شد

معمای ۴۰ هزار حساب بانکی دولتی

تا پیش از دولت آقای روحانی ۲۵۰ هزار حساب بانکی دولتی و عمومی وجود داشت که امروز به ۴۰ هزار حساب بانکی رسیده و پیشرفت خوبی محسوب می‌شود اما هنوز تا رسیدن به یک حساب و خزانه واحد که جزء مطالبات مشروطه و مصوب قانون اساسی فعلی ماست، راه درازی پیش‌رو داریم. میدری در بخش دیگری از سخنان خود گفت: مسئله مهم دیگر در این زمینه لزوم مسئولیت‌پذیری یکایک ماست. متأسفانه امروز همه از مقام بالاتر و دیگران انتظار عمل دارند. از کارمند اداره که می‌گوید «وزیر هر کاری از کفش انجام می‌دهد»، تا آپارتمان و محل زندگی‌مان که نمی‌خواهیم دموکراتیک و با مسئولیت‌پذیری همه ما اداره شود. بنابراین اینکه حاکمیت یا دولت چه‌کاری می‌تواند انجام بدهد، یک مسئله است؛ اما اینکه ما چه‌کاری می‌توانیم انجام بدهیم، مسئله دیگری است و ما باید به این فکر کنیم.

بودجه غیرشمول فسادزاست

محمود صادقی، رئیس فراکسیون شفاف‌سازی و انضباط مالی مجلس شورای اسلامی در گفت‌وگو این نشست بود که از آغاز سخنان خود گفت: یکی از راه‌های پاسخ‌گوتران صاحبان قدرت ایجاد شفافیت است. شفافیت باعث می‌شود مردم از میزان منابعی که در اختیار نهادهای وجود دارد، باخبر شوند و سؤال بپرسند و این سوالات سرانجام منجر به پاسخ‌گویی می‌شود. یکی از مواردی که به شکل مشخص در زمینه بودجه با آن روبه‌رو هستیم، وجود ردیفی به نام «خارج از شمول» است که هرسال نیز افزایش یافته است. این بودجه که از شمول بررسی‌های دیوان محاسبات خارج است، در سال ۱۳۶۰ باب شده است. در آن سال به دولت اجازه داده می‌شود برای برخی هزینه‌های پیش‌بینی‌نشده جنگ مقداری بودجه مشخص را با تشخیص وزیر خرج کند که از دایره بررسی دیوان محاسبات خارج بوده است. این ردیف غیرشمول اما به مرور در سال‌های بعد تکرار و در دهه ۷۰ به ردیف‌های مشخصی در قانون بودجه تبدیل می‌شود و سپس در برنامه پنجم همان میزان شفافیت هم از بین می‌رود و این بودجه خارج از شمول به عنوان درصدی از بودجه کل تعیین می‌شود که نه‌تنها شفاف نیست، بلکه زمینه‌ساز فساد نیز هست. صادقی در بخش دیگری از سخنان خود گفت: یکی دیگر از مواردی که هرسال با آن درگیر هستیم، این صندوق توسعه ملی است که من به عنوان نماینده مجلس هنوز تفهیم‌دهام اصلا این ردیف‌های برداشت از صندوق توسعه ملی چطور تعیین می‌شود و به مجلس می‌آید و نقش ما نمایندگان مجلس در این ماجرا چیست. بعد همین صندوق توسعه ملی طبق محاسبات فقط ۲۴ درصد اهدافش محقق شده و مقدار زیادی نیز مطالبات معوق دارد که اینها حاصل عدم شفافیت است.

چگونه می‌توان جلگه حاصل خیز اصفهان را احیا کرد

حسین روحانی‌مدر*

می‌گویند: من طرفدار خیلی قوی هنر اسلامی هستم و در ایران هرچه می‌ساختیم مثل دانشگاه صنعتی اصفهان، اصرار من بر محور هنر سنتی بود. به اعتقاد دکتر نصر، یکی از مشکلاتشان هنگام طراحی نقشه ساخت دانشگاه اصفهان، رعایت‌نکردن همان سنت‌های بومی منطقه‌ای و میزان مصرف آب در طرح‌ها و نقشه‌ها و ماکت‌های ارائه‌شده از آن بوده است. مثلا اگر من می‌گفتم خیلی مهم است که بافت شهر اصفهان را حفظ کنیم و نگذاریم کارخانه‌های جدید، شهر اصفهان را از وسط نصف کنند و آلودگی در هوا و آب زاینده‌رود ایجاد کنند، این جمله را که من می‌گفتم، تصمیم‌گیرندگان توجه زیادی نمی‌کردند. پرايشان مهم اقتصاد ايران بود و اینکه ببینند مثلا چقدر فواید اضافه می‌شود. بنا بر این تعریف، مردان بهرام‌ریز-ان روزگار آمایش سرزمینی را در احداث

ترازنامه بانک مرکزی نرخ فروش طلا و ارز هر سال با نرخی از قبل پیش‌بینی می‌شود. حالا زمانی که مثلا طلا یا ارز از نرخ پیش‌بینی‌شده بالاتر رفته، مابه‌التفاوت نرخ محاسباتی و نرخ روز به‌عنوان سود برای بانک مرکزی شناخته می‌شود. مجموع این فرایند، نشان می‌دهد در میان اختلاف بانک مرکزی و مجلس بر سر پرداخت سود سهام و مالیات بانک مرکزی، دو طرف بی‌راه نمی‌گویند اما نکته اینجاست که درحالی‌که صحت ادعای هر طرف ثابت شود، مجلس تصمیم نهایی را اتخاذ کرده است. از سویی در قانون بودجه امسال نرخ رسمی ارز سه‌هزارو ۵۰۰ تصویب شد، اما نرخ ارز بازار رسمی و غیررسمی خیلی بیشتر از این جهش داشت؛ بنابراین طبیعی است از محل مابه‌التفاوت نرخ‌ها برای بانک مرکزی سودی شکل گرفته باشد. اما بانک مرکزی می‌گوید نه‌تنها امکان تحقق چنین درآمدی برای بانک مرکزی از محل خالص نرخ خریدوفروش ارز دولت وجود ندارد، بلکه آخرین اطلاعات در این زمینه (مربوط به تاریخ ۱۳۹۷/۱۱/۴) نشان‌دهنده تراز منفی به میزان ۲۹،۵ هزار میلیارد ریال است. با توجه به تصمیم‌های گرفته‌شده در ابتدای سال جاری مبنی بر یکسان‌سازی نرخ ارز در نرخ چهارهزارو ۲۰۰ تومان به‌ازای هر دلار و تداوم این سیاست تا نیمه مردادماه سال جاری و در ادامه نیز اختصاص بخش درخورتوجهی از درآمدهای ارزی دولت به واردات کالاهای اساسی به همین نرخ، از محل فروش ارز دولت عملا مابه‌التفاوت درخورتوجهی حاصل نشده است. ضمن اینکه مداخلات بانک مرکزی با هدف تنظیم بازار ارز در مواقع لزوم، موجب شد عملا حساب مابه‌التفاوت نرخ ارز با بدهی ۲۹،۵ هزار میلیاردریالی مواجه شود. بنابراین اگر صحبت بانک مرکزی مبنی بر عدم دستیابی به سود صحیح باشد و این سود محقق نشود، پرداخت مالیات و سود سهام شرکت‌ها توسط بانک مرکزی موجب افزایش پایه پولی می‌شود، چون مجبور است پول چاپ کند. اما این نکته اساسی مهم ماند و بدون رفع این ابهام مجلسی‌ها تصمیم خود را عملی کردند. بانک مرکزی حالا باید تقریبا مبلغ ۱۵هزار میلیاردتومان را به حساب دولت واریز کند. پرداختی که مشخص نیست آیا باعث بخشی از درآمدهای دولت برای امسال می‌شود یا آثار تورمی در پرداخت را در سال بعد شاهد خواهیم بود.

مدل‌سازی چندبعدی، لازمه مبارزه با فساد

حسن عابدی جعفری، مدیر انجمن علمی رفتار سازمانی، نیز دیگر سخنران این مراسم بود که سخنان خود را حول محور لزوم مدل‌سازی چندبعدی برای مبارزه با فساد شکل داد و گفت: یکی از مشکلاتی که فسادزا است، عدم شفافیت است اما فقط با شفاف‌سازی نمی‌توان با فساد مبارزه کرد زیرا فساد یک معضل چندبعدی است و به تناسب فسادی که در کشور وجود دارد و چندبعدی است، مدل شما نیز باید چندبعدی باشد. اگر بخواهیم فقط از یک بعد با فساد برخورد کنیم، قطعاً مشکلات دیگری را به بار می‌آورد. بنابراین قدم اول طراحی یک مدل چندبعدی مبارزه با فساد است که یکی از محورهای آن قطعاً شفافیت است و این ابعاد باید هم‌زمان پیش بروند. عابدی جعفری همچنین اضافه کرد: خوشبختانه در کشور هم در بخش دولتی و هم در بخش خصوصی نمونه این مدل‌ها اجرایی شده است و نتایج مثبتی نیز به بار آورده اما فقط مربوط به یک سازمان یا شرکت بوده است. در بخش خصوصی نیز مدلی با عنوان «بنگاه سالم» مطرح شده که تلاش است بخش خصوصی را به سمت سلامت بیشتر پیش ببرد.

لزوم اصلاح قانون انتخابات مجلس

میثم پیله‌فروش، نماینده دپه‌بان شفافیت و عدالت، در این نشست با اشاره به لزوم تغییر انگیزه‌های سیاست‌مداران برای ایجاد منافع مشترک بلندمدت همگانی گفت: آیا بودجه شفاف است، پاسخ منفی است. آیا بودجه از گذشته شفاف‌تر است؟ پاسخ مثبت است. آیا دولتی‌ها می‌خواهند بودجه شفاف شود؟ پاسخ خیر است. جرایش هم مشخص است. دولت نمی‌خواهد قدرتش کم شود. اما راه‌هایی برای ایجاد شفافیت وجود دارد. پیله‌فروش با اشاره به نقش مخرب انگیزه‌های سیاسیون برای کسب منافع کوتاه‌مدت به زبان منافع بلندمدت کشور گفت: انگیزه‌های سیاست‌مداران را باید به گونه‌ای تغییر داد که به جای منافع کوتاه‌مدت به منافع بلندمدت فکر کنند. این کار البته با زور انجام نمی‌شود، بلکه راه‌حل‌های علمی برای تغییر این انگیزه‌ها وجود دارد، یعنی باید قواعد به گونه‌ای تغییر کند که منافع بلندمدت سیاست‌مداران با منافع بلندمدت کشور تطابق داشته باشد. برای مثال، یکی از راه‌های پیش‌روی ما تغییر قانون انتخابات مجلس شورای اسلامی است. ما از نظام اکثریتی تک حوزه‌ای فعلی که در دنیا منقرض شده است، باید به سمت انتخابات تناسبی حرکت کنیم. اگر قانون انتخابات مجلس شورای اسلامی تغییر کند، دیگر نمایندگان مجلس برای منافع کوتاه‌مدت خود به دنبال موقعیت‌های کوتاه‌مدت نخواهند بود و منافع بلندمدت را دنبال می‌کنند که به نفع خودشان نیز هست.

به‌ویژه زردکوه بختیاری سرچشمه گرفته و در کویر مرکزی ایران به سمت شرق حدود ۲۰۰ کیلومتر پیش می‌رود و در نهایت به مازنداب گاوخونی می‌ریزد، را سد بسته و با احداث کوره باند شماره ۲ ظرفیت تولید را چند برابر کردند.
بدتر از همه در طول ۴۰ سال گذشته نیز شهرک‌های صنعتی بی‌شماری در این محدوده کویری احداث شد؛ حالا تنها راه ادامه همان مسیر اشتغال‌زایی و توسعه اقتصادی پیشین چیزی جز انتقال این مجموعه‌ها در یک طرح پنج‌ساله به سواحل جنوبی کشور نیست. به طور قطع، بی‌توجهی به سنت‌های به‌جامانده و بی‌اعتنایی به تاریخ‌نگاری، وضع آینده را بدتر از امروز خواهد کرد.
کارشناس ارشد تاریخ ایران دوره اسلامی، کارشناس گروه ایران‌شناسی و اسلام‌شناسی سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران

یادداشت

بودجه و تأثیر آن بر اشتغال

● در جوامع امروزی نیروی انسانی به‌ویژه نیروی انسانی متخصص و تحصیل‌کرده به‌عنوان سرمایه اصلی کشورها، نقش بی‌بدیلی را در توسعه پایدار و پیشرفت و تعالی جوامع مختلف ایفا می‌کند. ازاین‌رو در عصر پرشتاب ارتباطات و اطلاعات و پیشرفت‌های تکنولوژیکی فقط با نقش محوری انسان می‌توان در خلق فناوری‌های نو و تولید محصولات گوناگون و ازبین‌بردن مشکلات، موفق عمل کرد؛ بنابراین برای فراهم کردن فرصت‌های شغلی پایدار به آموزش و تربیت نیروی انسانی متخصص و کارآفرین با استفاده از فناوری‌های نوین نیاز داریم تا از طریق اقتصادی دانش‌محور ضمن افزایش بهره‌وری و ارتقای بازدهی عوامل تولید نسبت به حفظ اشتغال موجود وافزایش بیشتر سطح اشتغال در کشور اقدام کرد. بی‌کاری از نبود تعادل بین عرضه و تقاضای نیروی انسانی و فرونی گرفتن عرضه نیروی کار بر تقاضای آن در هر جامعه‌ای پدید می‌آید. در این زمینه به‌دلیل بالابودن سطح بی‌کاری در کشورمان به‌ویژه در قشرهای تحصیل‌کرده، یکی از مسائل و مشکلات اساسی و حاد در سطح کلان جامعه، مسئله بی‌کاری است که از یک سو موجب ازبین‌رفتن بخش عظیمی از منابع کشور و محقق‌نشدن درآمد ملی و پابین‌آمدن سطح رفاه در جامعه شده و از دیگر سو می‌تواند باعث بروز بسیاری از پیامدهای اجتماعی و ناپایدارهای سیاسی و تضعیف دولت شود و هزینه‌های جبران‌ناپذیری برای کشور در پی داشته باشد؛ بنابراین فراهم‌کردن بسترهای لازم برای ایجاد اشتغال، از اولویت‌های کاری دولت برای حل مشکلات اقتصادی کشور است. در این حوزه با وجود درآمدهای سرشار دولت از صادرات نفت در سنوات گذشته، به‌دلیل عدم استفاده بهینه از این منابع، سرمایه‌گذاری‌های مولد و اشتغال‌زا متناسب با تقاضای بازار کار و ایجاد اشتغال پایدار در کشور انجام نشد و اکنون در شرایطی هستیم که دولت نسبت به سنوات گذشته با تنگنای‌های مالی بیشتری مواجه بوده و باید بیش از آنکه از طریق تخصیص منابع مالی در بودجه سالانه کشور که تحقق آن نیز محل تردید است به‌دنبال ایجاد اشتغال برای افسرد جویای کار جامعه باشد، باید ضمن توجه به چالش‌های بازار کار و حوزه‌های مؤثر بر آن و به‌دور از کلی‌گویی و بحث‌های شعاری با برنامه‌ریزی دقیق و حساب‌شده به‌دنبال بهبود فضای کسب‌وکار به‌عنوان پیش‌شرطی برای افزایش سرمایه‌گذاری داخلی و جذب سرمایه‌های خارجی وتشکیل سرمایه‌های جدید برای رونق اقتصادی و در نتیجه ایجاد اشتغال پایدار در کشور بود. امروزه برای غلبه بر مسئله بی‌کاری در سطح جامعه و نیل به توسعه پایدار و بهبود وضعیت اقتصادی و اجتماعی کشور نیازمند حمایت از تولیدات داخلی صادرات‌محور و توسعه هرچه‌بیشتر صادرات کالاهای غیرنفتی با فراهم‌کردن زیرساخت‌های لازم، کاهش ریسک‌های مرتبط به حوزه کسب‌وکار، توجه به فناوری‌های روز دنیا، استانداردسازی و عمل‌کردن مطابق هنجارهای بین‌المللی، استفاده از تجارب سایر جوامع و برخورداری از علم مدیریت روز دنیا با رویکرد توسعه کارآفرینی از طریق آموزش‌های متناسب برای فراهم‌کردن رشد و توسعه پایدار و ایجاد فرصت‌های شغلی بیشتری هستیم و این کار با حمایت و توسعه بیشتر بخش خصوصی کارآمد از طریق راه‌اندازی فعالیت‌ها در قالب بنگاه‌های کوچک و متوسط که امکان ایجاد فرصت‌های شغلی بیشتری دارند، میسر می‌شود.

خبر

افزایش ۲۰ درصدی حقوق کارگران در دستور کار است

● وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: تصویب افزایش ۲۰ درصدی حقوق کارگران در حال پیگیری است تا فاصله بین حداقل معیشت با حداقل دستمزد در جامعه کارگری به کمترین میزان کاهش پیدا کند، به گزارش مهر، محمد شریعتمداری اظهار کرد: میان کارگر، کارفرما و دولت برای تصمیم‌گیری در مورد بحث‌های سال آینده تقاهم وجود دارد و همان‌طور که اعلام شده، در لایحه تقدیمی به مجلس ۲۰ درصد متوسط رشد دستمزد کارگران را پیش‌بینی کرده‌ایم. وی بیان کرد: مقرر شده که از سال آینده افراد دارای درآمد ثابت مانند حقوق کارمندی و کارگری را که در جریان تحریم‌های ظالمانه دشمنان، از بار و فشار بیشتری در رخ هستند مورد توجه بیشتری قرار دهیم. وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی تصریح کرد: توجه به حداقل دستمزد، توجه به سبدهای معیشتی و ارائه خدمات دیگر به کارمندان و کارگران مانند پوشش‌شدن بیشتر بیمه بی‌کاری برای واحدهایی که به هر دلیلی از فعالیت خارج می‌شوند در دستور کار است. وی با اشاره به اینکه تلاش ما بر این است تا فاصله بین حداقل معیشت با حداقل دستمزد در جامعه کارگری به کمترین میزان ممکن کاهش پیدا کند، ادامه داد: یک توافق کلی انجام شده که این افزایش حقوق دارای یک جزء ثابت باشد تا فاصله حداقل دستمزد در این جامعه بزرگ را تا حدودی کاهش دهد.